

desuden på tekniske vanskeligheder i lovforslaget ved håndtering af nye producenter.

Elsam foreslår en metode, hvor den installerede eleffekt i naturgasfyrede anlæg samt kulfyrede anlæg med afsøvling anvendes som fordelingsnøgle. Fordelingsnøglen vil således ændre sig, når eksisterende anlæg bliver skrottet, og nye anlæg går i drift.

Sammenligning.

Nedenfor sammenstilles konsekvenserne for kvotefordelingen øst-vest af de forskellige forslag. Der er vist Elkrafts og Elsams andel af kvoten til centrale værker. Dvs. kvoten til decentrale værker er holdt uden for beregningen (med en mindre undtagelse).

L 235	2000	2001	2002	2003
Elkraft	42 %	42 %	42 %	41 %
Elsam	58 %	58 %	58 %	59 %

Tabel 1. Fordeling af central elværkskvote. Inklusive elværksejede decentrale værker. Foreløbig beregning.

Det bemærkes desuden, at hvis man kun betragter kvoten til de centrale værker, får Elkraft 41 % heraf. Forskellen til de 42 % skyldes, at de centrale kraftværker ejer relativt flere decentrale værker i Elkraft-området.

Elkraft har anført, at med lovforslagets kvotefordeling vil Elkraft-området ikke i år 2000 kunne forsyne sig selv med el under kvoten. Energi styrelsen er ikke enig heri. Ifølge Energi styrelsens beregninger vil Elkraft-området under kvoten i år 2000 kunne producere sit eget elforbrug. Der er yderligere plads til en eleksport i størrelsesordenen 4 TWh, men eleksporten vil hovedsageligt finde sted fra Elsams område. Der er to forklaringer herpå. Den ene er, at halvdelen af Sønderjyllands Højspændingsværk er tysk ejet og producerer omkring 2 TWh til eksport. Det har været tilfældet i mange år og er derfor også forudsat i kvoteberegningen på grund af det historiske udgangspunkt. Den anden del af forklaringen er, at størsteparten af den private decentrale kraftvarme og vindkraft ligger i Elsam-om-

I tabel 1 vises en foreløbig beregnet kvotefordeling efter lovforslaget. Der er foretaget en ren historisk baseret fordeling uden korrektioner og uden nye producenter. Det bemærkes, at fordelingen 42/58 svarer til fordelingen af den historiske elproduktion på de samme anlæg. Dette er til dels et tilfælde, som må tilskrives, at Elsam og Elkraft historisk i gennemsnit har haft lige god elproduktion i CO₂-mæssig henseende, når der tages hensyn til kraftvarmeleverancer, eleksport m.m. Elkraft har haft en lidt højere andel af kraftvarmeleverancen end de 42 %, men til gengæld en mindre del af eleksporten og formentlig en lavere virkningsgrad på grund af færre nye anlæg.

rådet. En del af Elsams »hjemmemarked« er derfor »optaget«, hvorfor en del af Elsams produktion på centrale værker må sælges på eksportmarkedet. Det betyder ikke i sig selv, at Elsam »har fået for meget«, hvis kvoten fordeles som i tabel 1.

I tabel 2 ses en foreløbig beregning ud fra *Elkrafts* forslag. Der er indregnet effekten af, at der korrigeres for eleksport, inden kvoten udregnes (giver Elkraft ca. 2½ procentpoint mere). Desuden er det antaget, at Asnæsværkets blok 5 historisk har fyret med kul i stedet for orimulsion (giver Elkraft godt ½ procentpoint mere). Effekten af Elkrafts forslag om en anden fordeling af »modtryk kvoten« har ikke kunnet beregnes, da det endnu ikke er velbeskrevet. Et første forsøg på en beregning efter Elkrafts forslag gav ikke anledning til ændring af den centrale kvotefordeling mellem Elsam og Elkraft.

Elkrafts forslag giver altså Elkraft en større andel af kvoten end efter lovforslaget.

Elkrafts forslag	2000	2001	2002	2003
Elkraft	45 %	45 %	45 %	44 %
Elsam	55 %	55 %	55 %	56 %

Tabel 2. Fordeling af central elværkskvote. Foreløbig beregning.